

Til lovforslag nr. L 45. Tillægsbetænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 27. maj 1981

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om begrænsning af organisationers rettigheder over for erhvervsudøvere

[af Poul H. Møller (KrF), Brøndsted (V) og Grethe Fenger Møller (KF) m. fl.]

Udvalget har efter lovforslagets 2. behandling behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Udvalget har endvidere stillet et spørgsmål til folketingets formand, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har endelig modtaget en skriftlig henvendelse fra Den almindelige danske Lægeforening.

Som bilag til betænkningen er optrykt justitsministerens svar på udvalgets spørgsmål 28 (bilag 1) samt udvalgets skrivelse til folketingets formand (bilag 2) og dennes svar herpå (bilag 3).

Et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *flertal inden for flertallet* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at gøre det klart, at partierne under ingen omstændigheder kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Selv med forkastelse af ændringsforslaget vil lovforslagets vedtagelse betyde et urimeligt indgreb i aftalefriheden på arbejdsmarkedet.

Lovforslaget er desuden uforeneligt med en række gældende retsregler, og dets uoverskuelige virkninger i øvrigt gør det uansvarligt for folketinget at vedtage lovforslaget.

Endvidere henvises til justitsministeriets afgivne besvarelse på udvalgets spørgsmål nr. 28.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstresocialisternes medlem af udvalget) udtaler:

Når de borgerlige partier på baggrund af krisen og med krisen som redskab fører sig offensivt frem i en kamp for at hive tænderne ud af fagbevægelsen for at kunne gennemtvinge omfattende reallønsangreb, er det fagforeningernes opgave at styrke organisationen af lønarbejderne og tilbagevise angrebene.

Forsøgene på at svække fagbevægelsens kampbetingelser er på ingen måde nye. Fagforeningerne har lige fra deres fremkomst måttet gennemføre langvarige kampe for overhovedet at få en anerkendt ret til at organisere sig. Statsmagtens beskyttelse af de besiddende kom helt klart til udtryk gennem statslige forbud mod oprettelse af fagforeninger. Arbejdsgiverne vil være alene om at bestemme prisen på arbejdskraften gennem at sikre en splittet arbejderklasse, der konkurrerer indbyrdes.

Nu forsøger de borgerlige sig med en ideologisk kamp med brug af borgerlige retsnormer til at retfærdiggøre et nyt angreb på fagbevægelsen. Der tales om organisationsfrihed, og den opfattes primært som retten til at undlade at organisere sig i fagforeninger. Borgerskabets interesse i at bekæmpe fagforeninger kommer igen og igen til udtryk. Dette forehavende har senest været forfulgt gennem angreb på arbejderklassens hævdvundne kampmidler som blokadevåbnet og adgangen til at offentliggøre navne på skruibrækkere og strejkebrydere. Men det ville være rart at slippe for de kvalmende retfærdigheds- og